

POSEIDON

EDIȚIE NOUĂ, NR. 1 / 2015

Mai mult decât profesie, pasiune!

REVISTA ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI
A FORȚELOR NAVALE „Amiral Ion Murgescu”
CONSTANȚA

CUPRINS

Interviu

<i>Interviu cu comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Gheorghe BALAGIU</i>	<i>1</i>
<i>De vorbă cu locotenentul Alexandru-Marinel MATEȘICĂ, comandant companie elevi</i>	<i>4</i>

Tradiții și cultură militară

<i>Viceamiralul Ioan Murgescu</i>	<i>5</i>
<i>GALERIA COMANDANȚILOR, Locotenent comandor CONSTANTIN BĂLESCU</i>	<i>6</i>
<i>NMS Delfinul</i>	<i>8</i>

Despre noi...

<i>„A fost odată...”</i>	<i>10</i>
<i>Despre mine</i>	<i>12</i>

Evenimente

<i>Promovarea Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”</i>	<i>13</i>
<i>Activități extracurriculare</i>	<i>15</i>
<i>Activități sportive</i>	<i>17</i>

Știați că ...

<i>Locuri tabu de pe pământ</i>	<i>19</i>
---------------------------------------	-----------

Creație și umor

<i>Eu?</i>	<i>23</i>
<i>Bancuri marinărești</i>	<i>24</i>
<i>Tehnici pentru o sesiune de „ZECE”</i>	<i>25</i>
<i>Sfântul „CINCI”</i>	<i>26</i>

Interviu cu comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Gheorghe BALAGIU

Domnule comandor, știm că aveți o carieră militară cu multe realizări. Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră.

Am urmat cursurile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța, pe care le-am finalizat în anul 1981 și sunt absolvent al Institutului de Marină "Mircea cel Bătrân", promoția 1985. În perioada 1985 - 1990 am fost comandant de navă la Divizionul de scafandri de luptă. În perioada 1990 - 1993 am fost ofițer de stat major la Liceul Militar de Marină, iar în perioada 1993 - 1995 am urmat cursurile Facultății de înalte studii militare, comandă și stat major din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Ulterior acestei perioade am îndeplinit diferite funcții de

ofițer de stat major în domeniul pregătirii de luptă și operații la Centrul 39 Scafandri și Statul Major al Forțelor Navale, respectiv de instructor militar la Centrul Regional de Pregătire NATO PFP din cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I” din București.

În perioada 2003 - 2014 am îndeplinit diferite funcții de ofițer de stat major în Direcția planificare strategică din Statul Major General în subdomeniile CIMIC, concepte și reglementări doctrinare, operații și instruire. Activitatea desfășurată în această perioadă a fost marcată de participarea la două misiuni ONU în Coasta de Fildeș și Burundi, precum și de participarea la o misiune permanentă de 3 ani în cadrul Reprezentanței Militare a României la NATO și UE de la Bruxelles,

în calitate de ofițer de stat major pentru domeniile operații, instrucție și exerciții ale Uniunii Europene.

Ceea ce vreau să evidențiez este faptul că în întreaga carieră militară am avut permanent de învățat de la comandanți și șefi de excepție și cărora le aduc mulțumiri pe această cale pentru sprijinul și îndrumările primite. Domeniile în care am activat la începutul carierei, dar și pe parcursul acesteia, completate de cursurile de specialitate urmate au contribuit la consolidarea formării profesionale și la îndeplinirea la standardele solicitate a atribuțiilor specifice.

Sunt căsătorit și împreună cu soția mea avem 3 fete și o nepoțică.

Care au fost motivele care v-au determinat să alegeți Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” ca următorul pas în cariera dumneavoastră ?

După ce am parcurs treptele carierei militare evidențiate mai sus, cu o activitate de peste 5 ani în Statul Major al Forțelor Navale și 11 ani în Statul Major General am apreciat că experiența acumulată poate contribui la buna desfășurare a activităților specifice Forțelor Navale și astfel am luat hotărârea de a reveni în Statul Major al Forțelor Navale.

Decizia de a participa la concursul pentru ocuparea actualei funcții am luat-o având în vedere experiența acumulată și dorința de a îndeplini o funcție de comandă și specificul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale “Amiral Ion Murgescu” instituție emblematică a Forțelor Navale pentru domeniul învățământului militar postliceal, care se situează în elita școlilor de maiștri la nivel național, respectiv pe locul 5, poziție confirmată de Atestatul privind nivelul calității educației al Agenției Române de Asigurare a Calității în învățământul Preuniversitar (ARACIP).

Pentru această realizare aș dori să aduc mulțumiri întregului personal al școlii pentru activitatea specifică și profesională depusă în acest sens.

Care sunt prioritățile dumneavoastră pentru viitor?

Dintre proiectele pe care le am în atenție pentru perioada care urmează, alături de echipa de comandă și cu sprijinul eșalonului superior, pentru început doresc să evidențiez faptul că vom continua să ne concentrăm atenția pe activitățile specifice promovării școlii și a profesiei de maistru militar de marină.

Activitatea desfășurată de predecesorii mei la conducerea școlii a vizat creșterea calității învățământului preuniversitar militar de marină, ceea ce a condus la obținerea de rezultate deosebite în acest domeniu. Pentru viitor mi-am propus să continui activitatea dedicată creșterii calității învățământului postliceal militar și îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru practica elevilor, astfel încât să contribuim la pregătirea acestora pentru profesia de maistru militar de marină, cu un accent deosebit pe latura practică a acestei pregătiri. De asemenea, doresc să îmbunătățim procesul de organizare și desfășurare a cursurilor de carieră pentru maiștri militari, iar în acest sens am elaborat un proiect de metodologie pentru organizarea concursurilor de admitere la aceste cursuri.

O atenție deosebită voi acorda activității specifice de revizuire a regulamentului de organizare și funcționare al școlii, după finalizarea și aprobarea de către eșaloanele superioare a noilor instrucțiuni privind organizarea și desfășurarea învățământului militar postliceal. Ne-am propus ca, împreună cu instructorii militari și elevii anului II să finalizăm la timp și de calitate proiectele de maistru, iar pentru anul 2015 să elaborăm monografia actualizată a școlii.

De asemenea, voi acorda o atenție deosebită coordonării tuturor activităților de învățământ, de instruire și administrative, în baza planurilor aprobate, a prevederilor actelor normative specifice în vigoare și a ordinelor eșaloanelor superioare.

O prioritate aparte pentru perioada care urmează o constituie îmbunătățirea coeziunii efectivelor școlii și creșterea nivelului de performanță a personalului și elevilor, precum și asigurarea unui climat de lucru corespunzător, bazat pe respectarea legalității.

Nu în ultimul rând apreciez ca prioritate și întreprinderea demersurilor necesare pentru pregătirea evaluării ARACIP din anul 2016.

Care sunt cuvintele de ordine care vă vor caracteriza acțiunile în calitate de comandant al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”?

Ordine, disciplină, respectarea legalității și a regulamentelor militare.

Care sunt așteptările dumneavoastră de la elevi și de la personalul școlii?

Îmi doresc de la elevi să abordeze cu maximă seriozitate și dedicare îndeplinirea sarcinilor în domeniul pregătirii teoretice și practice, astfel încât la finalizarea studiilor să se poată integra rapid și să poată îndeplini funcții de execuție în cadrul structurilor militare de nivel 1 din Forțele Navale. De asemenea, apreciez că parcurgerea tematicii specifice și obținerea de rezultate cât mai bune la sesiunile de examene și la activitățile practice vor asigura acestora o bună pregătire de specialitate, competențe de specialist pentru domeniul de instruire ales și respectiv de lider militar pentru organizații mici, cu o bogată cultură

generală, civică și marinărească, atașat valorilor Forțelor Navale și celor naționale.

De la personalul militar și personalul civil contractual îmi doresc să contribuie activ la respectarea actelor normative specifice în vigoare, să își aducă permanent aportul la îndeplinirea cu responsabilitate și profesionalism, la timp și de calitate a atribuțiilor funcționale. De asemenea, îmi doresc să contribuie la promovarea unui mediu de colegialitate bazat pe respect, integritate, amabilitate, disponibilitate și responsabilitate profesională.

Transmiteți un gând colaboratorilor și subordonaților dumneavoastră.

Tuturor, împreună le doresc sănătate, putere de muncă și un an cu împliniri profesionale și personale. “Bun cart înaintel”.

© Ștefania-Elena CHINDA

De vorbă cu locotenentul Alexandru-Marinel MATEȘICĂ, comandant companie elevi

Domnule locotenent, vă rugăm să vă caracterizați în cinci cuvinte.

Corect, ambițios, drept, sincer, loial.

Dacă nu ați fi urmat cariera militară, pentru ce altă profesie ați fi optat?

Muzică, instrumentist și poate designer auto.

Cum se împacă viața de familie cu cariera militară?

Pentru mine sunt două probleme diferite pe care nu le amestec.

Care este cheia succesului dumneavoastră?

Răbdarea și perseverența.

Care sunt pasiunile dumneavoastră?

Muzica și mașinile.

Ce aspecte vă deranjează cel mai mult la un elev?

Când minte sau încearcă să mă ia drept neștiutor.

Ce apreciați cel mai mult la un elev?

Corectitudinea, ambiția și sinceritatea.

Ce aspirații aveți?

Să ajung Inspectorul Muzicilor Militare.

Dacă ar fi să alegeți din nou, ce ați alege: Muzica Militară sau comanda companiei elevi?

Normal, Muzica Militară.

De ce ar trebui un tânăr să opteze pentru Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale?

Pentru meseriile pe care le învață în școală și pentru lecțiile de viață care le întâmpină zi de zi.

Care este ultima carte citită?

„Adevărurile istoriei”.

© *elv. cap. Ana-Maria GUINEA*

Viceamiralul Ioan Murgescu

Ioan Murgescu s-a născut la data de 27 martie 1846 în orașul Buzău. După absolvirea liceului, el s-a dedicat carierei militare, orientându-se spre marină. A absolvit cursurile Școlii Navale Imperiale de la Brest (Franța), la 1 august 1866, după care a efectuat un voiaj de instrucție cu nava-școală franceză „Jean Bart”.

În anul 1873, căpitanul Murgescu a fost numit la comanda canonierei „Fulgerul”, noua navă a flotei române, construită în șantierul din Toulon (Franța), fiind însărcinat cu aducerea în țară a acesteia și comandând astfel pentru prima dată o navă românească de război în Marea Mediterană și în Marea Neagră.

La sosirea în România, în aprilie 1874, căpitanului Murgescu i s-a conferit medalia „Virtutea Militară” clasa I, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a misiunii încredințate.

La data de 10 decembrie 1874, căpitanul Ioan Murgescu a fost numit provizoriu în funcția de comandant al

Flotei Române în locul maiorului Nicolae Dimitrescu-Maică, iar după înaintarea la gradul de maior, la 6 iunie 1875, a fost titularizat în această funcție, rămânând la comanda flotei până la 1 aprilie 1877.

La data de 1 decembrie 1877, maiorul Murgescu a revenit la comanda Corpului Flotei Române, deținând această funcție până la 8 aprilie 1879, când a fost numit în funcția de director al nou-înființatului Arsenal al Flotei din Galați.

La data de 10 mai 1888, colonelul Ioan Murgescu a fost numit pentru a treia oară în funcția de comandant al Corpului Flotei Române, deținând această funcție până la 1 aprilie 1901, când s-a retras la cerere din marină, cu gradul de contraamiral. Contraamiral din 1893 (după 27 de ani de la absolvirea școlii navale). A fost decorat cu Ordinul „Coroana României” în gradul de comandor. La 10 mai 1911 a fost înaintat la gradul de viceamiral în rezervă.

Viceamiralul Ioan Murgescu a încetat din viață la data de 5 martie 1913 în București și a fost înmormântat în Cimitirul Belu cu onorurile militare cuvenite, discursul de adio fiind rostit de către Ion I. C. Brătianu.

În semn de omagiere a personalității sale, numele său este purtat de către prima navă românească de război construită în întregime la noi în țară, la Galați, în 1939, care a fost puitorul de mine „Amiralul Murgescu”, de Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, din 1992, și de Școala cu clasele I-VIII „Viceamiral Ioan Murgescu” din comuna Valu lui Traian (jud. Constanța).

© M.m.p Marian BOZA

GALERIA COMANDANȚILOR

„Cine nu-și cunoaște trecutul nu poate înțelege prezentul și nu va putea să vadă viitorul”.

„Istoria este cartea unei națiuni în care se văd, ca într-o oglindă, trecutul, prezentul și chiar întrezări viitorul”(Florin Petcu).

„Istoria zidește caractere, iar modelul fortifică viitorul”.

Locotenent comandor CONSTANTIN BĂLESCU,
viitor viceamiral și comandant al marinei
în anii războiului de întregire din 1916-1919.
(primul comandant al școlii)

Constantin Bălescu s-a născut la data de 12 ianuarie 1864 în orașul Turnu Severin. A studiat în perioada 15 septembrie 1881 – 1 septembrie 1883 la Școala Navală franceză din Brest. În calitate de aspirant în marina franceză, a efectuat, între anii 1882-1883, o călătorie în jurul lumii, la bordul navei-școală franceze „Reine Blanche”.

A revenit în România în august 1883 și a fost avansat la gradul de sublocotenent. A fost încadrat în Corpul Flotilei Române, unde a activat la Inspectoratul Porturilor, și apoi a fost îmbarcat pe nava-școală „Mircea” și șalupele „Smârdan” și „Rahova. Între anii 1883–1889, a fost membru în comisiile de supraveghere a construcțiilor crucișătorului la Newcastle (Anglia) și a torpiloarelor la Le Hâvre (Franța). S-a căsătorit în anul 1889 la Galați cu Emilia Cătățeanu și împreună au avut 4 copii.

În anul 1887, este înaintat la gradul de locotenent, apoi în perioada 1889–1892 a fost îmbarcat pe crucișătorul „Elisabeta”, a participat la voiaje în Marea Mediterană, comandantul navei, colonelul Vasile Urseanu, notându-l: „Ca ofițer de calcul și tir a condus în mod excelent. Este capabil, instruit, inteligent și studios”. În 1891, este avansat la gradul de căpitan și transferat la Arsenalul Flotilei. În anul

1894, cu nava-școală „Mircea” a efectuat o campanie de instrucție în Marea Neagră și Marea Mediterană.

Este avansat la gradul de maior la 8 aprilie 1896, îndeplinind funcția de ofițer secund pe crucișătorul „Elisabeta” în 1897 și apoi pe cea de comandant al bricului-școală „Mircea”, în 1898. Conduce începând din 1 noiembrie 1896 Școala de Aplicație a Sublocotenenților, în pavilionul ofițerilor din Țiglina (Galați).

După mutarea Școlilor Marinei de la Galați la Constanța, la 1 octombrie 1899, locotenent-comandor Bălescu este numit comandant al acestora, el depunând eforturi susținute pentru mutarea școlilor la Constanța și instalarea lor într-un imobil adecvat. A editat cursurile „Războiul maritim”, „Cursul de navigație și hidrografie”, „Morala militară”, în care a expus principii și metode de acțiune ale Marinei Militare, norme de educație morală întemeiată pe cultul datoriei și al patriei, constituind o bază de cunoștințe profesionale și etice pentru ofițerii marinari, absolvenți ai Școlii de Aplicație.

În anul 1901 i se încredințează comanda crucișătorului „Elisabeta”. Timp de trei ani, în perioada 1902-1905 a funcționat la Administrația Centrală a Războiului, din noiembrie 1903 având gradul de căpitan-comandor. În anul 1905, căpitan-comandorul Constantin Bălescu este numit în funcția de comandant al Diviziei de Mare și al crucișătorului „Elisabeta”, în această calitate reușind să rezolve în mod diplomatic și prin respectarea codului internațional privind extrădarea, cazul marinarilor revoluționari ruși de pe cuirasatul „Kneaz Potemkin”, care a ancorat în portul Constanța, în vara aceluiași an.

În anul 1907 este înaintat la gradul de comandor, după care s-a aflat succesiv la comanda Arsenalului Marinei și a Diviziei de Dunăre, până în anul 1911, când a fost numit șef al Secției Marinei din cadrul Ministerului de Război. Deține această funcție atât în timpul campaniei militare din 1913, an în care va fi avansat la gradul de contraamiral, cât și în primul an de participare a României la marea conflagrație mondială. În anul 1916 a devenit președinte al Comitetului Executiv al Marinei.

La data de 1 iunie 1918, contraamiralul Bălescu a fost numit în funcția de comandant al Marinei Militare Române. Deține această înaltă funcție până la 3 noiembrie 1920, când părăsește cadrele active ale marinei cu gradul de viceamiral.

Constantin Bălescu a încetat din viață în anul 1929. Cu prilejul înmormântării sale, comandorul Ioan Bălănescu, viitor comandant al Marinei și viceamiral, a rostit o alocuțiune în care a elogiat personalitatea viceamiralului Bălescu: „El a pus jaloanele marinei moderne, el a cules din cărți principiile și metodele tehnice, care aveau să formeze temelia de cunoștințe profesionale ale unei pleiade de ofițeri, care astăzi ocupă locuri de frunte în conducerea Marinei de război și Marinei Comerciale. Marele său merit este că a căutat prin toate mijloacele ca pregătirea tehnică a ofițerilor să fie însoțită de o solidă instrucție, educație morală, întemeiată pe cultul datoriei și al patriei.”

În prezent, numele său este purtat de către Puitorul de Mine 274 „Vam. Constantin Bălescu”, de Școala de Aplicație a Forțelor Navale "Viceamiral Constantin Bălescu" din Constanța și de o stradă din București.

Bibliografie:

*Forțele Navale Române, Comandanții Marinei Militare Române
Mariana Păvăloiu - Viceamiral Constantin Bălescu*

© Ștefania-Elena CHINDA

NMS Delfinul

Primul Război Mondial rămâne în istoria omenirii prin amploarea și consecințele avute, dar și prin modul în care realizările din domeniul științei și tehnicii au influențat arta militară. Datorită acestor realizări: au dispărut genuri de armă (cavaleria) și au apărut altele, unele dintre ele devenind categorii de forțe armate (de exemplu: artileria, geniu); s-au adus perfecționări genurilor de armă existente; s-au produs schimbări în tactica întrebuițării diferitelor categorii de forțe și mijloace de luptă.

Misterioasa lume a adâncurilor nu putea fi ocolită; utilizarea pe scară largă a **submarinelor** militare a avut loc, pentru prima dată, în timpul Primului Război Mondial.

În anul 1985 la șantierul naval din Nizi Novgorod, Uniunea Sovietică începe construcția unui submarin din clasa Kilo, unul dintre cele mai silențioase și greu de reperat submarine din lume. Acesta urma să devină succesorul primului submarin

românesc, fiind numit „Delfinul” II. Oficialitățile comuniste românești plătesc în jur de 60 de milioane de dolari pentru acest submarin, al doilea din lume din punct de vedere al performanțelor în acel moment și este livrat în 1986.

Delfinul, Marsuinul și Rechinul sunt cele mai cunoscute submarine românești care au făcut istorie pentru România în perioada celei de-a doua conflagrație mondială.

NMS Delfinul a fost lansat la 22 iulie 1930 în prezența inginerilor navali români și italieni, precum și a unei delegații a Ministerului Român de Război și a ministrului plenipotențiar al României în Italia, Dimitrie I. Ghica. În urma unor litigii între statul român și șantierul Quarnaro din Italia, submarinul a fost predat șase ani mai târziu, la 9 mai 1936. Submarinul a ajuns la Constanța în 27 iunie și a fost încadrat în Divizia de Mare.

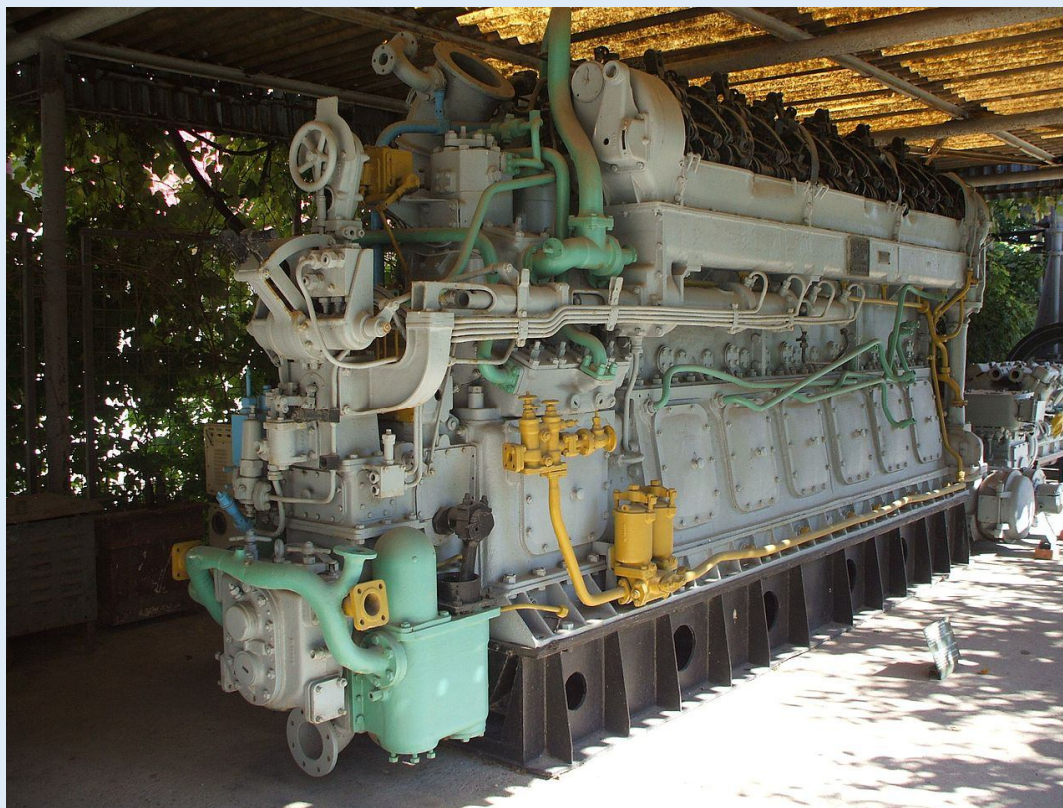
Cel de-al Doilea Război Mondial i-a oferit șansa submarinului Delfinul să își arate adevărata valoare pentru care a fost proiectat: acesta a avut nouă misiuni de război.

Sfârșitul războiului îl surprinde în reparații și este confiscat de sovietici, alături de alte cinci submarine din flota românească la 7 septembrie 1944. Aceștia îl „returnează” abia în 1957, total nefuncțional. Cu toate acestea, Delfinul este reabilitat și întrebuințat până în 1970 de Institutul Român de Cercetări Marine Constanța. În prezent, din primul Delfin au mai supraviețuit două piese: manometrul este în București la Muzeul Ferdinand I și motorul, în Constanța, la Muzeul Marinei.

A fost submarinul românesc ce s-a bucurat de cel mai mult succes în al doilea război mondial. În onoarea sa și a celor care au servit la bordul lui, singurul submarin românesc din prezent a fost de asemenea numit *Delfinul*.

Specificații tehnice

- Echipaj: 40 oameni
- Deplasament la suprafață: 650 t
- Deplasament în imersiune: 900 t
- Lungime: 68 m
- Lățime: 5,9 m
- Pescaj: 3,6 m
- Viteza maximă la suprafață: 14 noduri
- Viteza maximă în imersiune: 9 noduri
- Autonomie: 2000 mile
- Tunuri: 1 x 102 mm
- Tuburi lans-torpile: 6 (4+2) x 533 mm

Motor diesel Krupp

„A fost odată...”

Cum toate amintirile încep cu „A fost odată...”, ei bine așa începe și povestea mea. Așa a început prima dragoste, dar și prima pacoste, cum se spune.

Dragostea pentru haina militară m-a adus aici la „Murgescu”. De la început am fost conștientă că n-o să-mi fie ușor, dar era un vis care începea să devină realitate odată cu admiterea mea în școală.

Totul decurgea normal fără evenimente ieșite din comun, specifice vieții militare, până într-o zi când am fost anunțați că urmează să efectuăm un marș cu Nava Școală Mircea. Din acel moment am început să visez, să îmi imaginez (pentru că nu am fost niciodată pe o nava în mijlocul mării) cum o să fie. În acest voiaj urma să-mi sărbătoresc ziua de naștere, o zi foarte importantă pentru mine, mai ales că împlineam superba vârstă de 20 de ani.

Ne ambarcăm și plecăm în călătoria noastră de viitori marinari, spre Rusia. De când am plecat gândul îmi era la ziua mea de naștere, care urma să o sărbătoresc pentru prima dată cu alți oameni înconjurați doar de întinderi albastre. Speram să am o zi frumoasă, emoționantă dar Să începem cu începutul.

Zilele treceau fără evenimente importante (exceptând răul de mare) cu activitățile de rutină de la bordul navei și ziua mea se apropia cu repeziciune. Totul

este repetitiv, exercițiile și antrenamentele, și începi, chiar foarte repede, să-i cunoști pe toți cei care spuneau acum acasă la această frumoasă siluetă de oțel cu o lungime totală de doar 81 metri. Mă încercă un sentiment de mândrie că pot să văd valuri și nori care nu seamănă cu cei

de lângă țarm, că soarele este mai frumos și că luna este mai romantică. Descopăr în serile senine că stelele sunt fără număr și îmi imaginez că dacă întind mâinile aș putea să le culeg în sclipitoare buchete.

Aceste momente de poezie sunt repede risipite de duritatea vieții de marinar, care nu iartă pe nimeni.

După ce m-am lăudat în sus și-n jos că eu nu am vomitat, de când plecasem în această *aventură*,... am făcut-o

într-un final. Din tot sufletul. Cu tot cu fiere, ficat, splină și vreo 2-3 coaste cred. Așa mi-am început ziua care trebuia să fie *cea mai cea*.

Trebuia să-mi revin repede pentru că urma să intru în serviciu de cart timona 2. Vântul vânt, valurile valuri, toate la locul lor. M-am dus în comandă să servesc și Comandantul cu o bombonică pentru că așa mi s-a părut normal și firesc să fac. Surprinzător sau nu, se știa că mie îmi e rău. Da rău de tot! Totuși nu e panică, serviciul e servicii deci... Servim Patria!

La un moment dat se rupe ceva... O parâmbă de la focurile 1, 2 sau ceva... și aud „Trage 20 grade dreapta! încă 10!” Agitație, panică, nava agitată și ea. Era și într-o zi de *Marți*, trei ceasuri rele... și mai rău. Am crezut că acela îmi va fi sfârșitul și am făcut atac de panică. M-a calmat doamna asistentă și am revenit în serviciu.

Nu peste mult timp se mai rupe ceva din prova navei. Nu știu exact ce... Dar s-a rupt. Fiind obișnuiți deja, nu a mai fost o stare așa tensionată și am trecut repede peste incident. 15 grade stânga! Încă 10! Încă 10! Păi dacă tot e furtună în zona aceea de ce să nu mergem și noi?

După aceste incidente ajung în sfârșit la toaletă unde mă tăvălesc pe jos de rău și îmi e frică să mă ridic și îmi vine să vomit și nu pot și nu am ce. Și numai știu ce să mai fac pentru că trebuie să îmi strâng hamacul și nu pot. Vreau acasă!

Parcă auzeam o voce interioară care îmi tot spunea - *Hei, ziua încă nu s-a terminat?*- dar nu mai puteam.

Cu ultimile forțe reușesc să-mi fac curaj. Răul mi-a mai trecut și am reușit să servesc mai tot echipajul cu bomboanele pregătite. Dar de la prea mulți pupici și prea multe urale de bine, răul mi-a revenit și am dormit pe unde am apucat. A venit și momentul important al zilei, masa de prânz! Unde mi-am servit colegii cu tort, făcut cu o zi în urmă. A fost emoționant când mi-au cântat clasicul „La mulți ani!” care aici în mijlocul mării și la finalul celor întâmplate are o altă semnificație pentru

mine și trebuie să recunosc... am plâns puțin. Doar puțin. După acest eveniment plin de sentimente și emoție pură, am dormit până seara.

Deși ziua mea de naștere nu a fost așa cum am visat, călătoria cu Bricul Mircea a fost o cea mai frumoasă experiență din viața mea. Am trăit tot ce se

putea trăi, la superlativ. Mi-a plăcut extraordinar de mult. A fost și greu, ținând cont că brațam în fiecare zi și ne trezeam și nopțile să brațam. Uneori și de 2 ori pe noapte. Dar a fost ceva de vis. Aș repeta experiența cu cel mai mare drag. Chiar dacă au fost și momente mai grele și am întâmpinat dificultăți cred că acea lună pe mare mi-a deschis ochii, m-a făcut să privesc problemele din alt unghi, să fiu mai calculată!

Până la urmă această călătorie de peste mări și țări, fără cei dragi aproape, este cea care te maturizează, care te definește ca adevărat marinar, care te învață să legi prietenii pentru o viață, să ceri ajutorul și sfatul atunci când ai nevoie și exact ca-n povești „*să fim toți pentru unul și unul pentru toți*”.

Despre mine...

Numele și prenumele: Secui George

Data nașterii: 06.04.1986

Locul nașterii: Tulcea

Zodia: Berbec

De ce am ales Șc.Mil.Mm.F.N.: Consider că absolvirea Șc.Mil.Mm.F.N. îmi va aduce siguranța locului de muncă și voi avea parte de o stabilitate financiară, totodată îmi va oferi un statut social pe măsura așteptărilor mele.

Părerea mea despre Șc.Mil.Mm.F.N.: Am descoperit o instituție de învățământ serioasă, cu un proces educațional profesionist care asigură o bună pregătire pentru viitoarea profesie de maestru militar de marină. Se resimte vizibil faptul că orele cu conținut practic sunt prea puține pentru profilul tehnic al acestei instituții.

Planuri de viitor: Să am o carieră lungă și marcată doar de împliniri, să-mi continui pregătirea profesională și fiind o fire mai tradițională, să-mi întemeiez o familie.

Relațiile cu colegii de clasă: Relațiile între colegi în clasa noastră sunt foarte bune și sunt preocupat de întărirea acestora, pentru ca în viitor, când vom deveni maiștri militari de marină, să le putem dezvolta, devenind chiar prieteni.

Pasiuni: Călătoriile reprezintă cea mai mare pasiune, fiind preocupat să descopăr lucruri noi și oameni interesanți.

Filme preferate: Științifico-fantastice

Ultimul film văzut: Interstelar

Promovarea Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Pentru asigurarea unei vizibilități și relaționări constante și optime, din punct de vedere al comunicării externe, în viața comunității locale, în special, dar și în mediul cazon, în secundar, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a inițiat un pachet de direcții de dezvoltare a unor strategii distincte, cu impact asupra publicului țintă.

Scopul principal al acestor direcții îl reprezintă implicarea elevilor școlii noastre în activități extrașcolare de tip educație prin competiții sportive, de cultură generală și de socializare, dar și de promovare a ofertei educaționale proprii în societatea civilă, în special în rândul

elevilor liceeni din anii terminali.

Strategia de promovare a instituției militare de învățământ preuniversitar a fost și este adaptată, îmbunătățită și sub aspect comunicațional, an de an, funcție de schimbările la nivel național a învățământului liceal, de gradul general de pregătire a liceenilor, dar, mai ales ca reacție la numărul relativ mic de candidați la concursul de admitere.

Astfel, strategia a presupus includerea unor noi direcții de abordare a publicului țintă vizat, concretizate prin încheierea, la finele anului 2008, sub egida Inspectoratului Școlar Județean, a unui Protocol de Colaborare cu licee și colegii tehnologice liceale din Constanța și județ, de implicare directă a elevilor în activități școlare comune, spornice și

culturale, instituirea și derularea unui proiect intitulat „O zi în școala militară” pentru elevii instituțiilor partenere, extinderea campaniei de promovare în comunitatea locală și, mai ales, liceală în afara spațiului dobrogean, promovarea în rândul soldaților gradaților profesioniști din unitățile Forțelor Navale.

Această din urmă direcție de

școlile abilitate din orașul Constanța, în baza unui protocol de colaborare aflat deja la al patrulea an de existență, în virtutea căruia personalul militar și civil din școală, prin exerciții firești de omenie, a înțeles să dăruiască, prin colecte benevole, materiale consumabile și articole vestimentare în principal, dar și mici bucurii ale vârstei copilăriei.

abordare a fost inclusă în „lista de priorități comunicaționale strategice” a instituției, ținându-se cont de diagnozele și prognozele efectuate și care confirmau, fără tăgadă, o comunicare fragilă ori incompletă cu privire la profesia de maestru militar de marină.

Nu în ultimul rând, instituția noastră s-a implicat și în sprijinul unor categorii de copii preșcolari și școlari cu nevoi speciale, instituționalizați în una din

Implicarea prin participare a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” în viața socială locală reprezintă o constantă a strategiilor de creștere și menținere a vizibilității proprii, asigurându-se prin aceste pârghii feed-back-ul percepției exterioare, în calitate de instituție militară de învățământ și de partener al comunității locale.

Activități extracurriculare

Împlinirea a 70 de ani de la eliberarea ultimului petic de pământ românesc de sub ocupație străină, la 25 octombrie 1944, a fost marcată de ample manifestări la nivel național. În acest sens, în data de 25.10.2014, la Maritimo Shopping Center, Statul Major al Forțelor Navale a organizat o expoziție de tehnică militară unde a fost prezentă și instituția noastră cu un stand de prezentare a ofertei educaționale.

În data de 31.10.2014, la Colegiul Tehnic „Vasile Pârvan” Constanța s-a desfășurat activitatea „Ziua Internațională a Mării Negre” din cadrul Proiectului Educațional „Împreună pentru un mediu curat”, ediția a V-a, înscris în calendarul Județean al Activităților Educative.

Alături de alte 19 instituții de învățământ, școala noastră a fost reprezentată la această manifestare M.m.p. Boza Marian, Elv.sg. Roșca Andrei și Elv.cap. Buiuc Vlăduț, care au obținut un premiu special și un premiu I la concursurile organizate cu acest prilej.

Sâmbătă, 01.11.2014, Grupul Voluntarilor Gărzii de Mediu, filiala Constanța, a organizat la Maritimo Shopping Center o activitate pentru a marca Ziua Mării Negre, ce se sărbătorește în fiecare an la 31 octombrie.

La aceasta activitate au fost invitați să participe și elevi ai școlii noastre. Activitatea a constat într-un vernisaj de pictură realizat de Niculae Găgeanu, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, în lucrări fiind reprezentate farurile de navigație situate pe coasta Mării Negre de la Sfântul Gheorghe până la Mangalia

și într-un concurs cu întrebări despre Marea Neagră, concurs la care, eleva școlii noastre, Rusi Laura a răspuns corect la toate întrebările, obținând punctajul maxim.

Miercuri, 12 noiembrie 2014, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat cea de-a cincea întâlnire a reprezentanților liceelor și colegiilor tehnice din orașul și județul Constanța, ai instituției militare de învățământ și ai

Inspectoratului Școlar Județean, parteneri ai unui Protocol de Colaborare încheiat din anul 2009.

Scopul principal al colaborării între cele 21 de instituții de învățământ liceal și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale îl constituie implicarea elevilor în activități și concursuri tematice istorice, culturale, sportive și de socializare, direcții concrete ale strategiilor educaționale comune pentru tinerii elevi, pe de o parte, și promovarea ofertei educaționale proprii, pe de altă parte.

Definitivarea și derularea agendei comune a activităților instituțiilor partenere aferente anului de învățământ 2014/2015, prin susținere reciprocă, reprezintă continuarea cu succes a celor cinci ani de strategie educațională pentru elevii din liceele și colegiile constănțene, inițiată de instituția militară de învățământ.

În perioada 12-14 noiembrie 2014, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat cea de-a IV-a ediție a sesiunii de comunicări științifice a elevilor.

Implicarea elevilor din învățământul preuniversitar în activități de acest gen conduc în mod direct la stimularea interesului elevilor în raport cu anumite domenii de studiu, precum electronica,

informatica, navigația, mecanica și electromecanica, limbile străine, științele socio-umane și armament (având în vedere că participă și elevi ai școlilor militare de maștri și subofițeri). Dezvoltă, în aceeași măsură, spiritul de competitivitate și fair-play, favorizează schimbul de opinii și experiență între elevi și cadrele didactice îndrumătoare.

Au participat 90 de elevi și 51 de profesori coordonatori, elevi din instituțiile militare de învățământ preuniversitar (școli militare de maștri și subofițeri) și elevi ai liceelor și colegiilor din Constanța și Medgidia semnare al protocolului de colaborare cu școala noastră.

La Pavilionul Expozițional din Constanța a avut loc vineri, 5 decembrie 2014, cea de-a XIV-a ediție a „Galei voluntarului”. Evenimentul, organizat de Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Constanța, urmărește recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari din Constanța.

La această activitate școala noastră a fost nominalizată la două categorii: „Instituția de învățământ a anului” și „Voluntarul anului”, fiindu-i

EVENIMENTE

astfel recunoscute meritele de a fi desfășurat, în anul 2014, activități de voluntariat împreună cu Grupul Voluntarilor Gărzii de Mediu, filiala Constanța.

La categoria „Voluntarul anului” printre câștigători s-a aflat eleva școlii noastre, Laura Rusi, care a obținut premiul III.

La data de 12 decembrie 2014, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale și personal al instituției, în profund spirit umanitar, au împărțit daruri elevilor Școlii Speciale nr. 1 din Constanța. Prezența viitorilor maiștrii militari de marină în viața comunității locale se înscrie, în mod constant, în spiritul camaraderiei și al respectului față de aproape, valori de căpătâi ale personalității oricărui elev militar.

Sursa: <http://www.smmmfu.ro/evenimente>

© Lt.cdor Valentin NAE

Activități sportive

De la începutul anului școlar elevii au fost implicați în mai multe evenimente sportive. „Săptămâna Murgescu” - sărbătorirea a 117 ani de existență - a fost marcată și prin concursuri sportive. Astfel, în colaborare cu liceele partener, Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, Colegiul Tehnic Energetic și Liceul Tehnologic au fost organizate întreceri de tras la parâmbă, aruncarea bandulei, handbal și tenis de masă, lotul școlii obținând:

- Locul I - Handbal
- Locul I – Tras parâmbă – echipa anului I
- Locul I – Tenis de masă – elev cap. Belgun Victor
- Locul II - Aruncarea bandulei - elev Andrieș Nicolae

În garnizoana Ploiești, în perioada 15 - 21 octombrie 2014 s-a desfășurat finala pe Ministerul Apărării Naționale a *Campionatului militar de orientare*, lotul școlii noastre clasându-se pe:

- Locul III – echipa feminină:
 - elev cap. Rusi Laura
 - elev. Comșa Florentina
 - elev. Nichifor Ana Maria
 - elev. Drugă Elena
- Locul VII – echipa masculină:
 - elev cap. Ghimuş Adrian
 - elev cap. Călin Gigi Valentin
 - elev cap. Popoiu Ionuț
- Locul VI – în clasamentul general

În perioada 07 - 10 noiembrie în garnizoana Dej a avut loc finala pe Ministerul Apărării Naționale a *Campionatului militar de Taekwondo*, lotul școlii noastre obținând:

- Locul V – echipa feminină:
 - elev. Comșa Florentina
 - elev. Nichifor Ana Maria
 - elev. Drugă Elena
 - Locul V – echipa masculină:
- Locul III – elev. Comșa Florentina, la categoria 49 – 53 kg
 - Locul IV – elev cap. Rostogol Ionuț, la categoria 74 – 80 kg
 - Locul IV – elev cap. Chioveanu Mihai, la categoria +80 kg
 - Locul V - în clasamentul general

© prof. Mircea UNGUREANU

LOCURI TABU DE PE PĂMÂNT

Peștera de la Lascaux, Franța

În provincia franceză Dordogne, Marcel Ravidat, de 17 ani, și cei trei prieteni ai săi au dat întâmplător peste o ascunzătoare secretă. Băieții au descoperit-o pe când voiau să îngroape un câțar mort sub un molid argintiu căzut. Auziseră ceva despre o peșteră ciudată de la o țărancă din vecini. Molidul părea să aibă rădăcinile înfipite adânc în pământ. Așa că prietenii au luat cu ei niște chibrituri și un opaiț și, împreună cu terierul Robert, au plecat în căutarea comorii. Au găsit intrarea în stâncă undeva, aproape de râul Vézère. Câinele a fost primul care a trecut prin deschizătură, urmat de Marcel. Câteva clipe mai târziu, pământul s-a surpat și astfel s-au trezit înăuntru și ceilalți trei tineri. La lumina șovăitoare a opaițului, băieții au descoperit ceva cu totul remarcabil: pe perete se afla pictat un cal roșu, între coarnele a doi tauri. Camera, de 15 pe 10 metri, avea să poarte numele de „Încăperea taurului”.

Abatele Henri Breuil, expertul francez în desenele din peșteri, care fusese chemat de învățătorul copiilor, și-a dat seama imediat că avea înaintea ochilor o descoperire epocală: în mica încăpere, băieții dăduseră peste cea mai mare colecție de desene din Epoca de Piatră.

Acolo se află cele mai renumite picturi rupestre din lume, executate acum

17.300 ani de către strămoșii noștri din paleolitic, pe care i-ar putea invidia mulți artiști plastici moderni pentru arta și îndemânarea de care dădeau dovadă.

Descoperirea de la Lascaux a fost făcută publică cu opt ani mai târziu.

Aceasta, pentru că în momentul găsirii peșterii era război: Germania tocmai ocupase Franța, în vara anului 1940. Însă sute de vizitatori văzuseră deja peștera. Pentru a proteja picturile de aburul respirației, s-au montat uși care se închid ermetic, precum și o instalație de aer condiționat.

În ciuda tuturor acestor măsuri de protecție, peșterile au fost invadate de microorganisme fungice, aduse probabil de primii vizitatori. În scurt timp, acțiunea acestora a devenit devastatoare pentru capodoperele de pe pereții peșterilor.

Spațiile au fost închise în 1963. De atunci, accesul este permis numai unui paznic, care vine o dată pe săptămână, pentru a constata eventualele deteriorări. Bineînțeles, paznicul este echipat cu mijloace care să nu permită o nouă infestare a peșterilor.

Nicăieri nu a putut fi văzută o colecție de atât de multe desene datând din era glaciară ca în peștera de la Lascaux. Laolaltă, bizoni, tauri uriași, cai și feline decorează pereții peșterii din Dordogne.

Insula Poveglia, Italia

Poveglia este o insuliță aflată între Veneția și Lido, în Laguna venețiană din nordul Italiei. În 1348 și, apoi, în 1630, Ciurma Neagră a atins țărmurile Veneției, iar insula a devenit colonie în carantină. În centrul acesteia, morții și oamenii aflați pe moarte erau arși pe ruguri imense. Din 1922 până în 1968, clădirile deja existente au fost transformate într-un ospiciu pentru cei suferind de boli mintale.

Legendele legate de fantome și duhuri rele care ar bântui insula au împiedicat încercarea ulterioară de a construi un spital. Familiile bolnavilor n-ar

fi acceptat internarea într-un loc blestemat.

Ciudatele mituri privind faptul că locul este blestemat, dar și coincidența cu unele evenimente dramatice inexplicabile au determinat autoritățile să interzică accesul pe insula.

Arhivele secrete ale Vaticanului

Conținând vechi informații deosebit de prețioase, arhivele constituie o proprietate personală a Papei și nu aparțin nici Curiei Romane, nici Sfântului Scaun. În arhive nu are acces nicio persoană din afară, dar pe baza unei aprobări, pot fi consultate în copie unele din ele numai de către specialiști și experți.

Sunt totuși supuse secretului absolut toate documentele cu o vechime mai mică decât 75 de ani, pentru care nu se dă niciodată nicio aprobare.

Aflate în interiorul Vaticanului, arhivele secrete găzduiesc toate actele promulgate de Sfântul Scaun, laolaltă cu hârtii oficiale, corespondență, registrele contabile ale papalității și multe alte documente acumulate de Biserică de-a lungul secolelor. Cuvântul „secret” nu are, însă, înțelesul modern de „confidențialitate”. Astăzi, cei interesați pot avea acces la orice document din arhivă, însă nu și în interiorul ei. Se estimează că aceasta conține 84 de kilometri de rafturi, iar catalogul de indexare numără 35,000 de volume.

Altarul Fecioarei Maria din Zion, Etiopia

Biserica Fecioarei Maria din Zion se află în Etiopia, iar accesul în interiorul ei este strict interzis. Asta datorită unui zvon că ar adăposti unul dintre cele mai importante obiecte biblice, anume Chivotul Legii, care, conform tradiției, a fost adus în Etiopia de către Menelik I, după ce acesta își vizitase tatăl, Regele Solomon. Dat fiind caracterul ultrasfânt al chivotului, numai un călugăr ales se bucură de privilegiul de a intra în templu.

Dispărut fără urmă în anul 587 înainte de Hristos, când Templul lui Solomon, din Ierusalim, a fost distrus de

babilonieni, Chivotul Legământului (cum este cunoscut cufărul poleit cu aur care adăpostea, conform Bibliei, Tablele Legii, toiagul lui Aaron și o cantitate simbolică de mană, hrana din cer care a ținut în viață poporul israelit în timpul rătăcirii prin deșert în căutarea Pământului Făgăduinței) a devenit cel mai căutat artefact din istorie, alături de Sfântul Graal. Până de curând, mulți au crezut că obiectul s-a pierdut pentru totdeauna, însă o declarație făcută de Patriarhul ortodox al Etiopiei, cu prilejul vizitei la Vatican, a provocat stupeoare: Chivotul s-ar afla în țara sa și ar urma să fie arătat publicului!

Menționat în capitolul Exodului din Biblie, Chivotul reprezintă o comoară nu doar a creștinătății, ci și pentru israeliți, întrucât conținea poruncile date de Dumnezeu lui Moise, pe Muntele Sinai. Sfânta Scriptură ne descrie un cufăr masiv din lemn de salcâm poleit în exterior și în interior cu aur pur, lung de 118 centimetri, înalt și lat de 78 centimetri, prevăzut cu mânere din lemn de o parte și de cealaltă a lungimii sale și cu doi heruvimi din aur dispuși față în față, cu aripile întinse, deasupra “capacului ispășirii”.

Insula Niihau din arhipelagul Hawaii

Insula hawaiiană Niihau nu are drumuri pavate, magazine, restaurante, electricitate sau sistem de canalizare. Pe de altă parte, aici se află singura școală din Hawaii care se bazează exclusiv pe energie solară. În 1864, a fost cumpărată de Elizabeth Sinclair, ca apoi să treacă sub proprietatea urmașilor săi, familia Robinson. Aubrey Robinson, a interzis accesul vizitatorilor pe insulă în 1915, dorind să conserve cultura indigenă și

natura sălbatică. Astăzi, insula e deschisă doar pentru rudele proprietarilor, localnici, membri ai Marinei americane și invitați speciali. Foarte rar, se organizează tururi de elicopter, astfel că te poți plimba de-a

lungul țărmului, dar e strict interzis să te apropii de localnici. De aceea, i s-a dat și numele de „Insula interzisă”.

Pine Gap – singura zonă din Australia strict interzisă

Pine Gap este numele dat unei stații de urmărire a sateliților, aflată în centrul țării și operată de Australia și de SUA. Amenajarea conține un complex computerizat cu 14 domuri care protejează antenele și peste 800 de angajați. Stația este semnificativă din punct de vedere strategic, deoarece controlează sateliții americani de spionaj în momentul în care aceștia se află deasupra Chinei, Rusiei și Orientului Mijlociu.

Locul a fost ales aici, întrucât este prea îndepărtat pentru a se putea apropia de zonă eventuale nave care ar dori să

intercepteze semnale de pe mare. Lipsa căilor de acces terestre face aproape imposibilă orice încercare a unui neavenit de a vizita locurile. Dacă încearcă, o face pe pielea lui.

Negev Nuclear Research Center, Israel

Centrul de Cercetare Nucleară Negev este o instalație nucleară situată în deșertul Negev, în Israel. Deși orice informație despre bază este strict

secretă, în 1986, Mordechai Vanunu, fost tehnician al Centrului, a fugit în Marea Britanie și a dezvăluit presei planurile secrete ale programului nuclear israelian, explicând scopul fiecărei clădiri.

Este un spațiu rezervat cercetărilor nucleare, unde nu numai că nu poți ajunge pe căile de comunicație obișnuite, dar nici nu poți survola zona. Totul este secret și strict protejat. În 2012, organizația Hamas a încercat să lanseze câteva rachete, dar sistemul de protecție al statului Israel a funcționat atât de bine, încât prejudiciul a rămas zero.

Eu?

Cine sunt eu? Sunt o floare într-o grădină nesfârșită, sunt un fir de nisip în imensul deșert african, sunt o piatră pe fundul unui ocean, sunt chiar eu.

Deseori oamenii nu înțeleg semnificația acestui cuvânt: eu, noi, voi, ei, toți suntem diferiți, unici.

Eu am înțeles în plină iarnă că în sufletul meu sălășluiește o vară eternă, că sunt definită de alegerile pe care le fac, că nu mai există nimeni ca mine, că, dincolo de hainele pe care le port, de cărțile pe care le citesc, în mintea mea sunt o persoană specială, că pot face tot ceea ce îmi propun, că pot fi exact cum vreau. Vor fi momente când mă voi simți învinsă, dar

tocmai unicitatea mea mă va ajuta să fac pașii spre libertate, spre vigoare.

Chipul meu nu este ca și chipul tău, ca al ei, ca al vostru, ca al lor, e al meu, aceste trăsături aduc cu ale mamei mele, ba nu, cu cele ale tatălui meu, parcă semăn

și cu sora mea, de fapt e doar o aparență, nu arăt ca nimeni altcineva, eu sunt o floare, o pată de culoare, un fir de iarbă în deșert, o nestemată pe fundul unei mări.

Orice lacrimă vărsată sau orice zâmbet, orice pistrui de pe obraz mă fac eu, nimeni, absolut nimeni nu poate schimba modul în care văd lucrurile, în final tot eu sunt arhitecta propriei mele persoane.

© elev Maria STANCIU, Liceul „Mircea”

Bancuri marinărești

Examen de absolvire la Academia de Marină:

- Ce faci dacă în fața navei vine un uragan strașnic, chiar când ești aproape de țărm?
- Arunc imediat ancora, domnule comandant.
- Și dacă vine un alt uragan din spate?
- Arunc din nou ancora, domnule.
- Și dacă vine altul de la tribord?
- Ordon aruncarea ancorei...
- Și de unde naiba ai atâtea ancore?
- Dar dv. de unde ați făcut rost de atâtea uragane?

- Știi că m-am măritat?
- Serios? Cu cine?
- Cu un marinar. E plecat unsprezece luni pe an.
- Săraca de tine, cum trebuie să suferi...
- Nu, o lună trece atât de repede...

Unui bătrân lup de mare i se ia un interviu.

- Vă rugăm să ne spuneți, pentru ascultătorii noștri, care a fost cea mai teribilă furtună prin care ați trecut?
- Păi asta s-a întâmplat în tinerețe, imediat după ce m-am căsătorit și am intrat în casă cu cizmele pline de noroi...

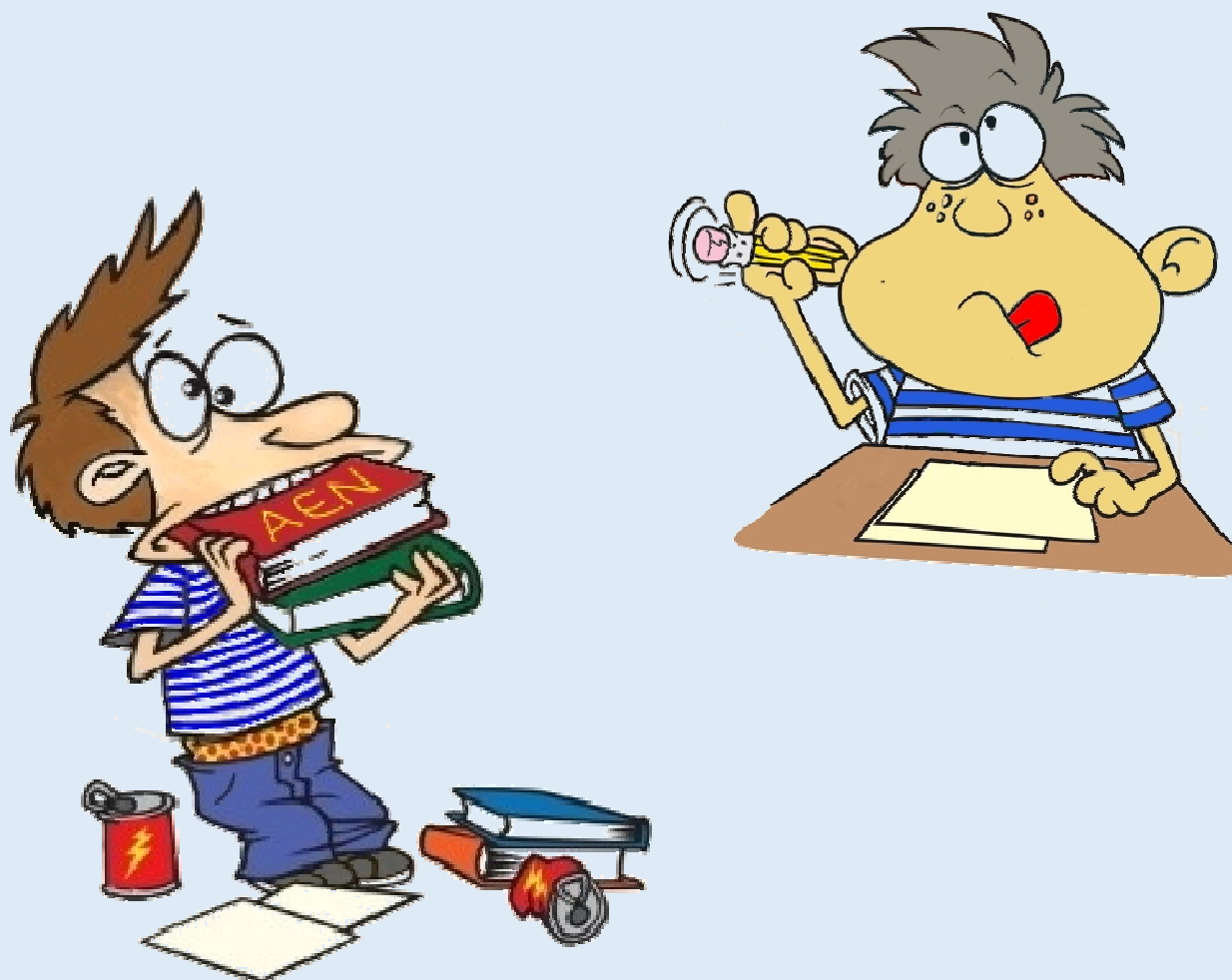

Un grup de marinari pe un vapor. Furtună la un moment dat. Unul strigă:

- Bă, Vasile, zi-i lu' ăla de pe catarg să dea jos parâmele.
- Bă, tu, de-acolo! Dă jos parâmele!
- Nimic.
- Bă, tu nu auzi? Dă mă jos parâmele.
- Bă, Vasile, ăla nu înțelege că e englez, vorbește-i în engleză!
- A, aha !
- Hey! Do you speak English?
- Yeah!
- Atunci dă, bă, jos parâmele!!!!

Tehnici pentru o sesiune de „ZECE”

© M.m.p Marian BOZA

Sfântul „CINCI”

Bine ai venit tu dulce sesiune!
Eu te aștept de când sunt aici
Și e posibil doar printr-o minune,
Să promovez cu *Sfântul „CINCI”*.

Ce-am mai cântat și-am mai jucat
La studiu și la cursuri,
Ș-acum să spun ce-am învățat
Și să le dau răspunsuri?

Peste puțină îmi va fi,
Să spun ce-i tranzistorul
Sau ce se-ntâmplă-n circuit
Când pun condensatorul.

Dar între timp, pios fiind,
Am devenit creștin
Și cu fiecare gând
La Dumnezeu mă-nchin,
Iar sfântul Petru îmi e martor
Și râde copios,
Cum înainte de examen
Bag rugă către Hristos:
- Isuse, fă minunea ta,
Să fie proful orb,
Să copiez și eu ceva
Că nu mai știu un bob.
Dă doamne să surzească toți,
Să ne șoptim răspunsuri
Și când ne-om încurca puțin
Să ne-ajutăm de cursuri.

Aș vrea să am în mâna mea
Stiloul magic, fermecat,
Să scrie doamne, ne-ncetat,
Tot ce eu n-am învățat.

Dar Dumnezeu, zis *Mateșică*
În vis mi se arată :
- Tu, n-ai să scapi de ce ți-e frică!
Și-o să mai faci o poartă....
Hai, vino tu cu mine-n zori,
Să îți explic dioda,
Dar până atunci, sapă la flori
Și curăță popota.

O să-ți explic care e treaba
Și cu condensatorul,
Dar, ca să ai antrenament,
Hai curăță platoul!

De vrei ca mine să n-ajungi
Și vrei să pleci acasă,
De învățat să te apuci
Că treaba-i serioasă.

Iar dacă n-o să reușești,
Să-n grași porcul în grabă,
Nu mai e timp să te căiești...
Eu te aștept la treabă.

Fanionul școlii

“Cred în misiunea mea de maistru militar și sunt mândru că aparțin acestei categorii de personal cu responsabilități tehnice speciale în Marină.

Oriunde voi fi, indiferent de situație, nu voi uita niciodată că sunt ROMÂN.

Cu loialitate și DEVOTAMENT servesc patria, România.

Așa să-mi ajute Dumnezeu! “

(Crezul Maistrului Militar)

Regele Ferdinand I de Hohenzollern-Sigmaringen al României